

Liberecký kraj pomáhá opravit památky, finančně podpořil i obnovu fresek na hradě Houska

05. 04. 2019 00:00

Tajemný, magický, prokletý či pekelný. Všechny tyto přívlastky má hrad jménem Houska. Přestože nepatří mezi největší či nejkrásnější hrady, nepyšní se obrovským parkem nebo nejstarší kaplí, stal se oblíbeným cílem mnoha výletníků a dobrodruhů. Jen v loňském roce jej navštívilo kolem 25 tisíc lidí. Kraj se proto snaží podpořit jeho obnovu a minulý rok přispěl více jak 182 tisíc korun na nové fresky v hradní kapli.

Současní majitelé Hradu, jejichž rodina jej koupila již v roce 1924, věnovali obnově gotických fresek v hradní kapli posledních deset let. Liberecký kraj na jejich obnovu přispěl v roce 2018 částkou 182.053 korun. Obnově odborně pomáhal Národní památkový ústav.

„Naším společným zájmem bylo zachránit již téměř zničené krásné fresky z doby kolem roku 1330. I některé motivy jsou předmětem živých odborných diskusí. Jedinečná je například levoruká lučičstnice – položena, polozvíře – a další,“ uvedla Zuzana Pavlíková Šimonková, dcera majitele hradu.

Zajímavostí je, že do 30. let 20. století byla kaple přepatrována dvěma stropy a v literatuře ze začátku minulého století se ještě píše, že hrad kapli nemá. Právě při poslední rekonstrukci ve 30. letech 20. století byla kaple objevena. Legenda také praví, že právě kaple je pomyslnou zátkou na pekle a brání pronikání „pekelná“ na náš svět. Dnes je kaple místem svatebních obřadů a hlavním tahákem pro prohlídky hradu.

Hrad Houska koupil pradědeček současného majitele, prezident Škodových závodů a senátor agrární strany Josef Šimonek v roce 1924. Do roku 1928 se velkým nákladem opravoval a poté ho naši předkové užívali do roku 1939 jako reprezentační sídlo. Byl to v té době objekt vybavený nábytkem, s tekoucí vodou a fungující elektřinou. Poté byl hrad, díky své poloze v Sudetech, do roku 1945 využíván německou armádou a od roku 1950 po krátkém období dětských ozdravných pobytů zde byl umístěn archiv Státní knihovny v Klementinu. Hrad byl počátkem 90. let předán Instavu Praha, poté vydán v restitucích původním majitelům.

„Mám vždy velkou radost, když vidím majitele památek, kteří se o ni zodpovědně starají. V případě Housky se navíc jedná o restituenty, kteří k hradu přistupují jako k rodinnému klenotu, o který rodinu běh historie dvakrát připravil. Příspěvek k obnově fresek vnímám mimo jiné jako příspěvek k nápravě velké křivdy,“ dodala Květa Vinklátová, radní pro kulturu, památkovou péči a cestovní ruch Libereckého kraje.